

29-05-2026

† Απόδοσις τῆς ἐοτῆς τῆς Ἀναλήψεως.
† Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

ᾠχος ἁ Δι

Ⲅ ⲛ ⲉ ⲟⲥ Ⲁ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲉ ⲡⲉ ⲫⲁ ⲛⲉⲛ ⲛⲉⲙⲓⲛ

ⲉⲩ ⲗⲟ ⲅⲉ ⲙⲉ ⲛⲟⲥ ⲟ ⲉⲣ ⲭⲟ ⲙⲉ ⲛⲟⲥ ⲉⲛ ⲟ ⲛⲟ

ⲙⲁ ⲧⲓ Ⲁ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲟⲩ

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ⲅ ⲛ ⲉ ⲟⲥ Ⲁ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲉ ⲡⲉ ⲫⲁ ⲛⲉⲛ ⲛⲉⲙⲓⲛ

ⲉⲩ ⲗⲟ ⲅⲉ ⲙⲉ ⲛⲟⲥ ⲟ ⲉⲣ ⲭⲟ ⲙⲉ ⲛⲟⲥ ⲉⲛ ⲟ ⲛⲟ ⲙⲁ

ⲧⲓ Ⲁ ⲕⲱ ⲣⲓ ⲟⲩ

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον ᾠχος Δ΄

^χ ^Μ ^Δ ^Β
^Δ Ἄνεληφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός
 ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς
 τῆ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος
 βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς
 εὐλογίας ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου
 *Κατάληξις ^χ ^Δ
 κόσμου σου

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ΄.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῆ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Μετὰ τὴν ἀ΄ Σπυχολογίαν,
Κάθισμα. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα̇ Π̇
 Ἄγ γε λων θαυμαζοντων της α
 νοδου το ξε ενον και Μαθητων εκπλητ
 το μενων το φρικτο ον της ε παρσεως α νηλ
 θες με τα δοξης ως Θε ος και πυλαισοιε πηρ
 θησαν Σωτηρ δι α του το αι δυ να μεις
 των ου ρα νων ε θαυμαζον βο ωσαι Δοξα τη
 κα τα βα σει σου Σω τηρ δο ο ξα τη βα σι
 λει ασου δο ξα τη Α να λη ψει σου μο νε
 φι λα αν θρω ω πε

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Ἀγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τὸ ξένον, καὶ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐθαύμαζον βοῶσαι· Δόξα τῇ καταβάσει σου Σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ Ἀναλήψει σου, μόνε φιλόνητο.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν,
Κάθισμα. Τὴν ὠραιότητα.

Ἦχος Γα^ϕλι^χ
 Ο προ αι ω νι ο ος Θε ος
 και αναρχος ην περ α νει λη φε ε φυ σιν αν
 θρω πει ον θε ο ποι η σασ μυ στι κως
 ση με ρον α νε λη η φθη Αγ γε λοι
 προ τρε χον τε ες Α πο στο λους ε δει κνυ ον
 του τον πο ρευ ο με ε νον εις ου ρα νους

με τα δόξης πολλῆς ^ν αὐτῷ δε προσκυ
νηήσαντες ελεγον ^χ Δόξα Θεῷ τῷ
ἀναληφθέντι ^γ
Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *τὸ αὐτό.*

Ὁ προαιώνιος Θεὸς καὶ ἄναρχος, ἦν περ ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἄγγελοι προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐδείκνυον, τοῦτον πορευόμενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς, αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· Δόξα Θεῷ τῷ ἀναληφθέντι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

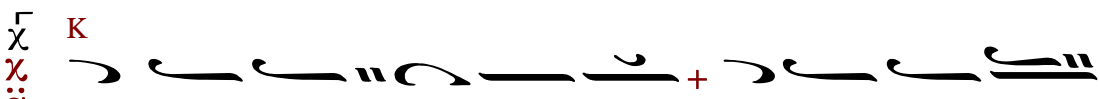
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως
 Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. α' Τῷ Σωτῆρι Θεῷ

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾶ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

 Τω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ

 ση λα ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν

 τι και Φα ρα ω παν στρα τι α κα τα πον

 τισαν τι αυ τω μονω α σω μεν ο ο τι δε

 δο ζα ασται (Δίς)

 Δο ζασοι ο Θε ος ημων δο ζασοι

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβὶμ ἀναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσταντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ τῶ ἐπιώ
 μων Χερουβιμὰ ναληφθεντι μετὰ δο
 οξῆς Χριστῶ και συγκαθίσταντι ἡ
 μας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς ὡδὴν ἐπι
 νικίων ὅ ὅτι δεδοξασται

Ἄδοξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δοξασοὶ

Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων
 Χριστόν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ
 σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο·
 συμφώνως δὲ ἀνέμελπον, ὕμνον ἐπινίκιον.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ και ἀνθρώπων
 Χριστόν χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμε
 νοὶ μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξε

πλητ το ντο ^x_q συμφω νως δε α νε μελ πον ^φ_x^q
^α υμνονε πι νι ι κι ι ον ^x_q

^x_q Δο ξασοι ο Θε ος ημωνδο ξασοι ^x_q

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ,
 καὶ νόμον δόντι τῷ θεόπτῃ Μωσεῖ, τῶν
 Ἐλαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί,
 αὐτῷ πάντες ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

^x_q Τω ο φθεν ντι Θε ω ^x_q ε πι του ο
 ρους Σι να ^x_q και νο μον δο ντι ^Δ τω θε ο ο
 πτη Μω σει ^x_q των Ε λαι ων εκ του ο ρους α
 να λη φθεν τι σα ρκι ^x_q αυ τω παν τες α σω μεν ^φ_x^q
^α ο ο τι δε δο ξα σται ^x_q

^x_q Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Ἀχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ἀχραντε Μητερ Θεου τον σαρκω
 θεντα εκ σου και εκ των κολπων του γεν
 νη το ρος μη εκ φοι τη σαν τα Θε ον α
 παυ στως πρε σβευ ε εκ πα σης πε ρι στα σε ως
 σω ωσαι ους ε ε πλαα σεν

Ἐτερος κανὼν τοῦ δ' ἤχου.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄνεστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὤφθης τοῖς ἔνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλη ὀχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοᾷ ἐμφανέστατα, ψάλλων Δαυΐδ ὁ θεόπνευστος. Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἤχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλη, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τὸν Πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὄνπερ οὐ κατέλιπε, κἂν σάρκα εἴληφε.

Κανών α', ᾠδὴ γ', τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος πλ. α'

Ὁ Εἰρμός

ᾠχος $\frac{4}{\dot{\eta}}$ — $\frac{1}{\dot{\eta}}$ Κε

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν».

$\frac{x}{\dot{\eta}}$ $\frac{x}{\dot{\eta}}$ Δυ να μει ει του Σταυ ρου σου Χρι στε $\frac{x}{\dot{\eta}}$
 $\frac{x}{\dot{\eta}}$ στε ρε ω σον μου την δι α νοι αν $\frac{x}{\dot{\eta}}$ εις το
 $\frac{x}{\dot{\eta}}$ υ μνειν και δο ξα ζειν σου $\frac{x}{\dot{\eta}}$ την σω τη ριον Α
 $\frac{x}{\dot{\eta}}$ να λη η ψιν $\frac{x}{\dot{\eta}}$

$\frac{x}{\dot{\eta}}$ Δο ξα σοι ο Θε ος ημων δο ξα σοι $\frac{x}{\dot{\eta}}$

Ἀνῆλθες Ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλόανθρωπε, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνία σου.

$\frac{x}{\dot{\eta}}$ Ἀ νη λ θες ζω ο δο τα Χρι στε $\frac{x}{\dot{\eta}}$ προς

τον Πα τε ρα και α νυ ψω σας η μων
 το γε νος φι λαν θρω πε τη α φα τω ευ
 σπλα γχνι ι α α σου

Δο ζασοι ο Θε ος η μων δο ζασοι

Αί τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτήρ,
 βροτείαν φύσιν θεασάμεναι, συνανιούσάν
 σοι, ἀπαύστως, ἐκπληττόμεναι ἀνύμνου

σε. Αἰ τα ζεις των Αγ γε λων Σω τηρ βρο

τει αν φυ σιν θε α σα με ναι συ να

νι ου σαν σοι α παυ α στως εκ πλητ

το μεναι α νυ υ μνου ουν σε

Δο ζασοι ο Θε ος η μων δο ζασοι

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροί, Χριστέ
 ὀρῶντες μετὰ σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ
 ἀνύμνουν, τὴν ἁγίαν σου Ἀνάληψιν.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροί Χρι
 στε ο ρων τες με τα σω μα τος α να
 λη φθεν τα και α νυ υμ νουν την α
 γι αν σου Α να α λη η ψιν

Δοξασοι ο Θεος ημωνδοξασοι

Την φυσιν των αν θρωπων Χρι στε φθο
 ρα πε σου σαν ε ζα νε στη σας και τη
 α νο δω σου υ ψω σας και σου τω η μας
 ε δο ο ζα α σας

<sup>κ
ῥ</sup> Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

<sup>κ
ῥ</sup> μας

Ίκέτευε ἀπαύστως Ἄγνη, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

<sup>κ
ῥ</sup> Ί κ ε τ ε υ ε + α παυ στως Α γνη <sup>κ
ῥ</sup> τον

προ ελ θον τα εκ λα γο νων σου <sup>κ
ῥ</sup> ρυ σθη

ναι πλα νης Δι α βο ο λου <sup>κ
ῥ</sup> τους υ

μνου ν τας σε Μη τε ε ρα Θε ου <sup>κ
ῥ</sup>

Ἄλλος
Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους
Ἦχος δ'

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίους, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γήϊνον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτη τοῦ ὄφεως Ἀδάμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος, Πατρός, ὑμνοῦντων Ἀγγέλων σε.

Δόξα.

Ἡ γῆ ἐορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομητορ πάναγνε, τοῦτον ἀεὶ ἰκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαί με.

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.
ᾠχος λδ Νη

^χ
^ν
^δ

 Ε πι βας εν νε φε ε λαις των ου ρα
 νων ^Δ
^δ

 κα τα λει ψας ει ρη η νην τοις ε πι
 γης ^Δ
^δ

 α νη ηλ θες και ε κα θι σας του Πα
 τρος δε ζι ο ο θεν ^β
^λ

 ως ο μο ου σι ος του
 τω υ παρ χων και Πνευ μα τι ^β
^λ

 εν σαρ κι γαρ
 ω φθης αλλ α τρε πτος ε μει νας ο θεν α να
 με νεις συν τε λει ας το πε ρας ^γ
^η

 του κρι
^γ
^η

 ι ναι ερ χο μενος ε πι γης κο σμον α παν τα
 Δι και ο κρι ι τα α Κυ ρι ε ^γ
^η

 φει σαι των
 ψυ χων η μων των πται σμα των α φε σιν δω ω

ρου με νος ως Θε ος ε λε η η μων ⁶λ*⁶λ

το ις δου ου λ ο ι σ σου ^να

Επιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ ὑπάρχων καὶ Πνεύματι· ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, ἀλλ’ ἄτρεπτος ἔμεινας· ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρας, τοῦ κρίναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα. Δικαιοκρίτα Κύριε, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου.

Δόξα...**Κ**αὶ νῦν...

* ἡ κατάληξη

*⁶λ το ις δου ου λ ο ι σ σου ου ου ου ου ^να

ου

Κοντάκιον Αὐτόμελον

Ἦχος πλ. β΄

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῖ παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὄμματα καὶ νοήματα, πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θνητοί, νομίσωμεν εἶναι τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρομένῳ ἐπὶ νεφέλης ἐποχουμένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν, ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καλέσας ὡς Πατῆρ, καὶ στηρίξας αὐτούς, ὁδηγήσας ὡς Υἱούς, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς, οὐ χωρίζομαι ὑμῶν. Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον

Τῆ Κθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Στίχοι.

Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.
Εἰκάδι Θεοδοσίην ἐνάτη πέφνε ρεῦμα
θαλάσσης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὀσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.

Στίχοι.

Κέρας κριοῦ κτεῖνάν σε, Θεοδοσία,
᾽Ωφθη νέον σοι τῆς Ἀμαλθείας κέρας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὀλβιανοῦ, Ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου.

Στίχοι.

Τὸν Ὀλβιανὸν μάλα ὄλβιον λέγω,
Ἵπὲρ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς Ιαμβικά, σύντομοι.

Ἦχος δ'.

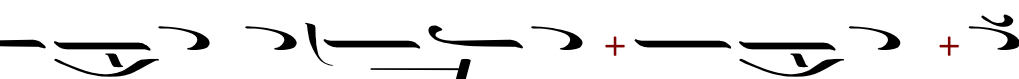

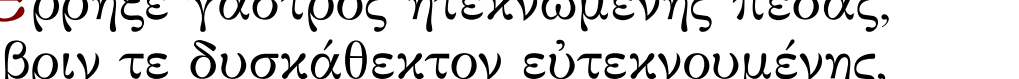
Θείω καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω,

Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.

Ἴλὸν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,

Ὅρα τὸν ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος,

Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν».

Ὡδὴ α' ^B _{6λ}
 Θεῖω καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσ
 σος γνόφω ^{6λ}
 Ἐρρητόρευσε τὸν θεό
 γραφον νόμον ^{6λ}
 Ἴλὸν γὰρ ἐκτι
 νάξας ὄμματος νόου
 Ὅρα τὸν ὄν
 τα ^Δ
 καὶ μυεῖται Πνεύματος Γνώσιν ^{6λ}
 γεραῖραι αἰρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν ^{6λ}

Ἐρρηξε γαστρός ἠτεκνωμένης πέδας,

Ἐβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,

Μόνῃ προσευχῇ τῆς προφήτιδος πάλαι,

Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,

Πρὸς τὸν δυνάστην

ὁ ἀ' χορός καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων».

Ὡδὴ γ' ^{6λ}
 Ἐρ ρη ξε γαστρος η τε κνω με νης
 πε δας ^{6λ} +
 Υ βριν τε δυ σκα θε κτον ευ
 τε κνου με νης ^{6λ} |
 μο νη προ σευ χη της
 Προ φη η τι δος πα λαι ^Δ
 Αν νης φε ρου ου σης
 πνευ μα συν τε τριμ με νον ^{6λ}
 Προς τον δυ
 να στην ^Δ *Α' χορός* ^{6λ}
 και Θε ον των γνω σεων

Ἄναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἴου μόνος
 Λόγος προελθών, Πατὸς ἐξ ἀναιτίου,
 Ἴσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
 Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
 Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε».

Ὡδὴ δ' ^{6λ} +
 Ἄ ναξ α να α κτων οι οι ος εζ
 οι ου μο νος ^{6λ} +
 Λο γος προ ελ θων Πα τρος

εζ αναι τι ου ^{6λ} ι σο σθε νες σου Πνευ μα τοις
 Α πο στο λοις ^Δ Νη μερ τες ε ζε πεμ ψας +
 ως ευ ερ γε της ^{6λ} α δου ου σι ^Δ Δο ζα τω
 κρα α τει σου Κυ ρι ε ^{6λ}

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
 Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
 Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.

Νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
 Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις».

Ὡ ^{6λ} ε! ^{6λ} Λυ τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ
 πλα κη μα των ^{6λ} Πυ ρι ι πνο ον δε ζα σθε
 Πνευ μα τος δρο σον ^{6λ} Ω τε ε κνα φω το
 μορ φα της Εκ κλη σι ι ας ^Δ Νυν εκ Σι ων γαρ

+ ε ζε λη η λυ θε νο μοσ η γλωσ σο πυρ

σο μορ φορ Πνε ευ μα τορ χα ρι ς

Ἰλασμός ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία,
 Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
 Ἰν', ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου
 Ἐτέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης
 Ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα».

Ῥδὴ στ. Ἰ λα σμορ η μιν Χρι στε και σω τη

ρι α Ο Δε σπο της ε λαμ ψα ς εκ

της Παρ θε νου ιν ω ς Προ φη η την θε

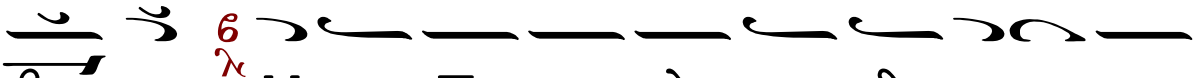

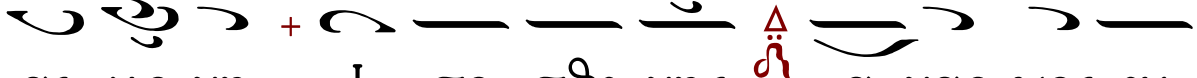

ρο ς εκ θα λα τι ου Στε ρνων Ι ω ναν

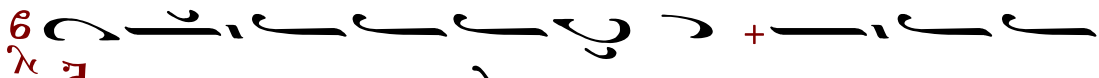

της φθο ρα ς δι αρ πα ς η ο λον τον Α

δαμ παγγε νη η πεπτωκο τα

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὄργάνων μέλος,
 Ἐβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας,

Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
 Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
 Ἴσοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ».

Ὡδὴ ζ' ⁶λ ^λ
 Συμ φωνον ε θρο η σεν ορ γα νων
⁶λ ^λ
 με λος Σε βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον
⁶λ ^λ
 βρε τας Ἡ του Πα ρα κλη του δε φω σφο
⁶λ ^λ
 ρος χα ρις Σε βα σμι α ζει του βο αν Τρι
⁶λ ^λ
 ας μο νη Ἴ σο σθε νης ἀ να ρ χος ευ
⁶λ ^λ
 λο γη τος ει

⁶λ ^λ
 Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
⁶λ ^λ
 νου ου μεν τον Κυ ριον

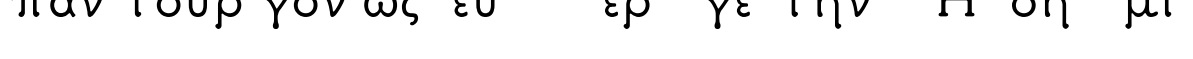
Ὡδὴ η'.

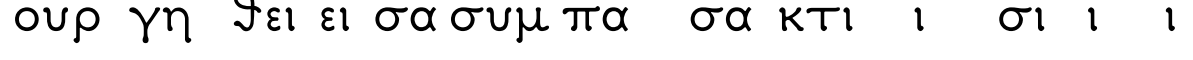
Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν
 τὸν Κύριον.

«**Λ**ύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
 Ὁ τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος.
 Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
 Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
 Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα **κτίσις**».

Ὡς ἡ! ⁶λ **Λ**υ εἰ τα δε σμα και δρο σι ι

 ζει τηνφλο γα ⁶λ ο τρι σο φε γ γης της θε αρ

 χι ας τυ πος ⁶λ υ μνου σι Παι αι δεσ

 ευ λο γει ει δε τον μο νον Σω τη η ρα και

 παν τουρ γον ως ευ ερ γε την ⁶λ Η δη μι

 ουρ γη θει ει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι

 ι ις ⁶λ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπιχολογεῖται,
 ἀντ' αὐτῆς ἢ θ' Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων Της Ἑορτῆς
 Ὁ εἰρμὸς.

Ἦχος π̄̇ Πα —

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα
 Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως
 κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως
 μεγαλύνομεν».

Σε την υ περ νουν και λο γον Μη τε ρα
 Θε ου την εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α
 στως κυ η σασαν ο ι πι στοι οι ο μο φρο
 νως με γα λυ νο ο μεν

Δοξασοι ο Θε ος ημων δο ξασοι

Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν
 τὸν Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως
 ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες
 ἐμεγάλυνον.

<sup>χ
ῥ</sup> **Σ** τον λυ τρω την του κο σμου Χρι
 στον τον Θε ον οι Α πο στο λοι βλε πον τες
 εν θε ε ως υ ψου μενον <sup>χ
ῥ</sup> με τα δε ε ους
 σκιρτων τες ε με γα λυ υ νον <sup>χ
ῥ</sup>

<sup>χ
ῥ</sup> **Δ**ο ξα σοι ο Θε ος ημων <sup>χ
ῥ</sup> δο ξα σοι <sup>χ
ῥ</sup>

<sup>χ
ῥ</sup> **Σ** του την θε ω θει σαν σαρ κα ο ρων τες
 Χρι στε εν τω υ ψει οι Α γ γε λοι αλ λη η λοις
 δι ε νευ ον <sup>χ
ῥ</sup> Α λη θω σ ου το ς ε σ τι ιν ο
 Θε ος η ημων <sup>χ
ῥ</sup>

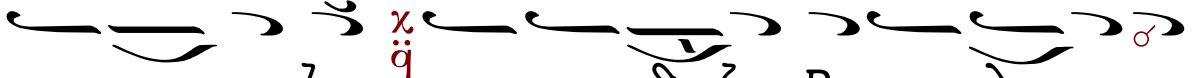
<sup>χ
ῥ</sup> **Δ**ο ξα σοι ο Θε ος ημων <sup>χ
ῥ</sup> δο ξα σοι <sup>χ
ῥ</sup>

Σὲ τῶν ἄσωμάτων τάξεις Χριστὲ ὁ
 Θεός, ἐν νεφέλαις αἰρόμενον ἰδοῦσαι

ἐκραύγαζον· τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας
ἄρατε.

Σε των α σω μα των τα ξεις Χρι στε ο

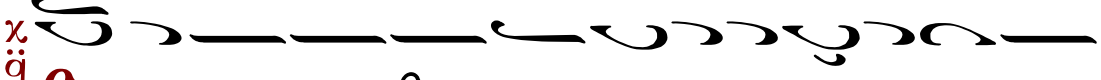
 Θε ος εν νε φελαις αι ρο με νο νι δου ου σαι

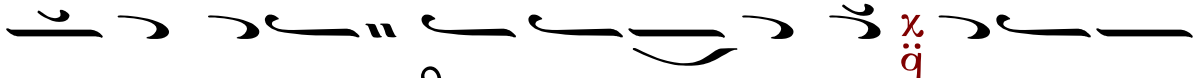
 ε κραυ γα ζον τω της δο ξης Βα σι λει ει πυ

 λας α ρα α τε

Δο ξασοι ο Θε ος ημων δο ξασοι
Σὲ τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς,
 καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα, καὶ τῇ
 ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα, τοῦτον
 μεγαλύνομεν.

Σε τον κα τα βαν τα ε ως ε σχα του της

 γης και τον α αν θρω πον σω σαν τα και τη α

 να βα σει σου α νυ ψω σαν τα του τον με γα

λυ νο ο μεν ^χ_ῥ

^χ_ῥ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας ^χ_ῥ

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκύησας, σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺν Ἄγγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνες.

^χ_ῥ **Χ**αιρε Θε ο το κε Μη τηρ Χριστου του

Θε ου ον ε κυ η σας ση με ρον εκ γη ης α

νι πταμενον ^χ_ῥ συν Αγ γε ε λοις ο ρω σα ε

με γα λυ υ νες ^χ_ῥ

Ἄλλος

Ἄπας γηγενής

Ἦχος Γ' τος

^χ₆^λ Ἄ γ γε λοιτην α α νοδον του Δε σπο
 ο του ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως με
 τα δο ζης ε πη ηρ θη α πο της γη ης
 εις τα α νω

Ω τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν!
 ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπότης
 γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς
 Μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ
 φωτίσαν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους
 τελέσαν ἐν χάριτι.

⁶_λ ὦ των δω ρε ων των υ περ κα τα λη
 ψιν ω μυστη ρι ου φρικτου παν των ο δε σπο
 ζων γαρ ^π₉ εκ γης α παι αι ρων προς τα ου
 ρα νια ⁶_λ τοις Μα θη ταις α πε στει λε Πνευ

μα το α γι ι ο ν τ ο φ ω τ ι σ α ν τ ο υ τ ω ν τ η ν δι

α νοι αν και πυ ρι ν ο υ ς τε λε ε σ α ν ε ν χα

ρι τι

Ἄ γ γε λ ο ι τ η ν α α ν ο δ ο ν τ ο υ Δ ε σ π ο

ο τ ο υ ο ρ ω ν τ ε ς ε ξ ε π λ η τ τ ο ν τ ο π ω ς με

τα δ ο ζ η ς ε π η η ρ θ η α π ο τ η ς γ η η ς

εις τα α ν ω

Στίφει Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν· Ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ γὰρ ἐκπέμψω ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον, Πατρὶ τὸν σύνθρονον, καμοὶ ὁμότιμον, ὃν ὁρᾶτε, ἀναλαμβάνόμενον, καὶ νεφέλῃ φωτὸς ἐποχοούμενον.

Ἄ γ γ ε λ ο ι τ η ν α α ν ο δ ο ν τ ο υ Δ ε σ π ο

Ἄ γ γ ε λ ο ι τ η ν α α ν ο δ ο ν τ ο υ Δ ε σ π ο

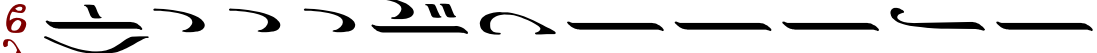

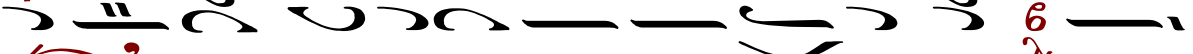

σεν Υ μεις κα θι σα τε εις Ι ε ρο
 σο λυ υ μα κα γω εκ πε εμ ψω υ μιν
 Πα ρα κλη τον α λλον Πα τρι τον συν θρο νον
 κα μοι ο μο ο τι ι μον ον ο ρα α
 α α τε α να λαμ βα νο με νον και
 νε φε λη φω το ος ε πο χου με νον

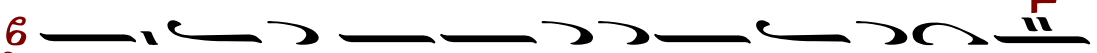
Δόξα. Αγ γε λοι την α α νο δον

του Δε σπο ο του ο ρων τεσ ε ξε πλη ττον
 το πως με τα δο ζης ε πη ηρ θη α πο της
 γη ης εις τα α νω

Ἦρθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια,
 ἄνωθεν σαρκὶ πτωχεύσαντος, τῶν οὐρανῶν,

τοῦ καὶ συνεδρία Πατρὸς τετίμηται, φύσις ἡμῶν ἢ ἔκπτωτος. Πανηγυρίσωμεν, καὶ συμφώνως πάντες ἀλαλάξωμεν, καὶ κροτήσωμεν χειρας γηθόμενοι.

Ἡρ θη εμ φα νως η με γα λο πρε πει

 α α νω θεν των ου ρανων του σαρ κι πτω

 χευσααντος και συ νε δρι ι α Πατρος

 τε τι μη ται φυ σις η μων η εκ πτω τος

 Πα νη γυ ρι ι σω ω μεν και συμ φω ω

 ω ω νως παν τες α λα λα ζω μεν και

 κρο τη σω μεν χει ει ρας γη θο με νοι
Καὶ νῦν.

Ἄγ γε λοι την α α νο δον του Δε σπο

ο του ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως με
 τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της γη ης
 εις τα α νω ^{6λ}

Φως τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν
 πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνέτειλε, καὶ τὴν
 ἀμαυρότητα, τῆς ἀθείας πᾶσαν διέλυσε, καὶ
 τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε· διὰ
 τοῦτο πάντες κατὰ χρέος σε, εἰς αἰῶνας αἰεὶ
 μακαρίζομεν.

^{6λ} **Φ**ως το εκ φω τος εκ λαμ ψαν πα να μω
 με εκ σου α νε τει λε ^{6λ} και την α μαυ
 ρο τη η τα ^{π9} της α θε ι ι ας πα σαν δι
 ε λυ σε ^{6λ} και τους νυ κτι κα θε υ δον τας ε
 φω τα γω ω γη η σε ^{Δη} δι α του ου ου το

παν τες κα τα χρε ος σε εις αι ω νας α

ει ειμακα ρι ζομεν

Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος·

Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα,

Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως,

ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον

Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως **δοξάζομεν**».

ᾠδὴ Θ! **Χ**αι ροις Α νασ σα α μητροπα αρ

θε νον κλε ος α πανγαρευ δι νη τον ευ

λα λονστομα ρη τρε ευ ων ου σθενεισε

μελπειν α ζι ως ι λιγγι α δε νους α πας

σου τον το κον νο ει ν ο θεν σε συμ φω ω νως

δο ζα ζο με ε ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης,
Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων,
Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε
πύλας ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς
τὴν ἀρχίφωτον δόξαν. (Δίς)

Musical notation for the hymn, featuring a sequence of notes with various ornaments and rhythmic markings. The notation includes a red 'x' above a triangle, a '3' above a note, a '6' below a note, and a '3' above a note. The text is written in Greek characters below the notes.

Των Μαθητων ορωντων σε α α
 νελη η φθης Χρι στε προς τον Πα τε ρα
 συ νε εδρι α α ζων αγ γε λοι προ τρε
 χον τες ε κρα αυ γα ζον α ρα τε πυ υ λας
 α α ρα τε ο βα σι λευς γα ρα νη η λ
 θε προς την αρ χι φω ω τον δο ο ζα αν
 γ'

να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε πει

υ υ μνοςτω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων... π

ω
 χ π
 ρ
 Δι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

το πληθος της με γαλωσυνης αυ του

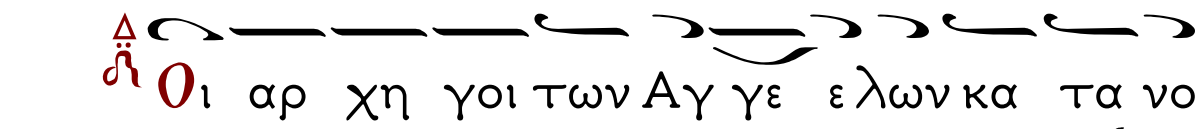
Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ,
 πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ
 ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον·
 Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος
 Λόγος, Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
 πανάγιον.

Δ
 ρ
 Ἀ γ γε λι κω σ οι εν κο ο σμω πα νη

γυ ρι σω μεν π τω ε πι θρο νου δο ξης Θε

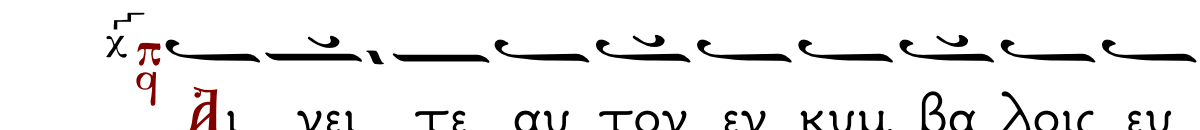
γυ ρι σω μεν τω ε πι θρο νου δο ξης Θε
 ω ε πο χου με νω κραυ γα ζον τες τον υ μνον
 Α γι ος ει ο Πα τη ηρ ο ου ρα νι ος
 ο συ να ι δι ος Λο γος Α γι ος ει και
 το Πνευ μα το πα να α γι ι ον
 αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και
 ορ γα α νω

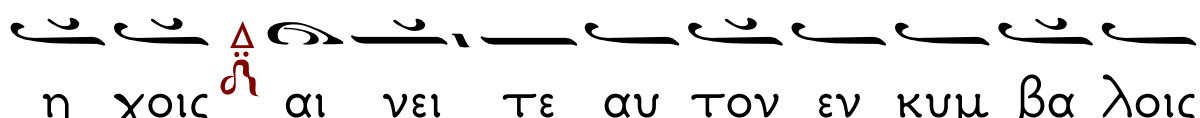
Οί ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες
 Σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν
 ἀλλήλοις· Τίς ἦ θεὰ αὕτη; ἄνθρωπος μὲν, τῆ
 μορφῇ ὁ ὁρώμενος, ὡς δὲ Θεός, ὑπεράνω
 τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

 Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων κατὰ νο-
 ούουντες Σωτηροῦ τοῦ αὐτοῦ ζενοῦ

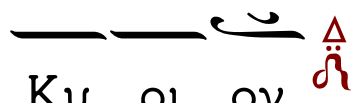

 διηποροῦν ἀλλήλοις Τῆς ἰσχυροῦ
 τῆς ἀνθρώπου μεταμορφῆς ἡ οὐροῦ

 ὡς δὲ Θεὸς ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν με-
 τασώματος ἀνερχεῖται

 Ἄνι τε αὐτὸν ἐν κυμαλοῖς ἐυ-

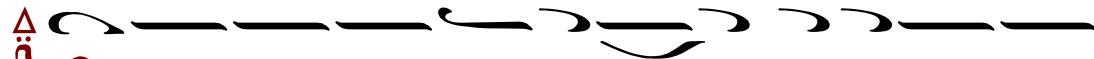

 ηχοῖς Ἄνι τε αὐτὸν ἐν κυμαλοῖς

 ἀλαλαγμοῦ Πασαπνοῦ ἀνεσάτωτον

 Κυριον

Οἱ Γαλιλαῖοι ὄρωντες, ἀναληφθέντα σε,
 ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε,

ἤκουον Ἀγγέλων, βοώντων αὐτοῖς· Τί ἐστήκατε βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

 Ὁι Γα λι λαι οι ο ρωωντες α να λη

 φθεν τα σε α πο του Ε λαι ω νος με

 τα σω ματος Λο γε η κου ον Αγ γε λων βο

 ων των αυ τοις Τι ε στη η κα τε βλε πον τες

 ου τος ε λευ σε ται πα λιν με τα σαρ κος

 καθ ον τρο πον ε θε α α σα α σθε

Ἦχος Δι. Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και
 Υι υι ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα
 τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων Α α μην

Ἐτέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης,
 ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης, ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν
 θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ
 σύμπαντα πληρῶν, καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν
 Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν
 σου ὁ β' χορὸς τὴν Θεότητα.

Ἐ τε ε ε χθη ης ως αυ το ος
 η θε ε ε ε λη η η η σας ε ε φα

α α α α νης ως αυτος η η η βου ου λη

η η θης ε ε πα α α θε ες σααρ κι

ι ι ι ο Θε ο ο ο ος η η η η μων

εκ νε κρωων α α νε ε ε στης πα α τη η

σα ας τον θα α α να α α τον α νε

λη η η φθη η η ης ε ε εν δο ο ο

ζη η ο τα συ υ υ υμ παν τα α πληη

ρων και αι αι α α πε ε στει ει ει λα ας

η η η μι ιν Πνε ε ευ μα θει ει ον του

α νυ μνειν και δο ζα α ζει ει ν σου

την Θε ε ο ο ο τη η η η τα

η η η μι ιν Πνε ε ευ μα θει ει ον του

α νυ μνειν και δο ζα α ζει ει ν σου

την Θε ε ο ο ο τη η η η τα

η η η μι ιν Πνε ε ευ μα θει ει ον του

α νυ μνειν και δο ζα α ζει ει ν σου

την Θε ε ο ο ο τη η η η τα

η η η μι ιν Πνε ε ευ μα θει ει ον του

α νυ μνειν και δο ζα α ζει ει ν σου

την Θε ε ο ο ο τη η η η τα

Δοξολογία Μεγάλη. Ἐπιλογές .

Ἦχος Δι

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως Δο

ξα εν υ ψιστοις Θεω και επι γης ει

ρηνη εν αν θρω ποιευ δο κι ι ι α

Υ μνου μεν σε ευλο ο γου μεν σε ε προ

σκυ νου μεν σε δο ζο λο ο γου με εν σε ευ

χα ριστου με εν σοι δι α την με γα α λην

σου ου δο ο υ ζαν

Κυ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε Πα τερ παν το κρα α το ορ Κυ ρι ε

Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

καὶ Ἁ γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο ο σμου

Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εκ δε ζι ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μονος Ἁ γι ος συ

ει ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

στος εις δο οζαν Θεου Πατρος Α μην

Καθ' ε κα αστην η μεραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος

Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο

Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ζα σμε νον το ο νο μα α

σου εις τους αιωνας Αμην

Γενοιτο ο Κυριε το ελεος σου

εφ' ημας κα θα απερηλπισαμεν ε

πι σε

Θυλογητος ειει Κυριε εδιδα

ζοον με τα δικαιωματα α σου

Κυριε καταφυγη εγενηθησ ημιν

εν γενεα και γενεα Εγω ειπα

Κυριε ελεησον με ιασαιτην

ψυχη ημου οτι ημαρτο οον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον

δι δα ζο ον με ε του ποι ει ν το θε λη μα α

σου ο τι συ ει ει ο θε ο ο ο σ μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι ισου ο ψο ο με θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ο σ σου τοις γι

νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ο σ ο θε ο

ος Α γι ο ο σ Ι σχυ ρος Α γι ο σ Α α

θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

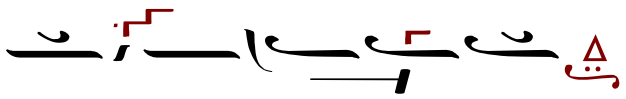
Α γι ο σ ο θε ο ο σ Α γι ο ο σ

Ι σχυ ρος Α γι ο σ Α α θα να τος ε

λε η σον η μα α α ας (Δίς)

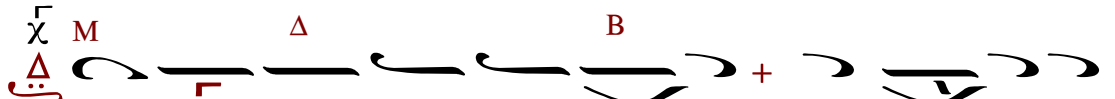

 Ε λε ε η η σο ον η η μα α α

 α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον ᾠδὴς ἑξάμετρον

 Ἄ νε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο Θε

 ος η μων χα ρο ποι η σας τους Μα θη

 τας τη ε παγ γε λι α του α γι ου Πνευ

 ματος βε βαι ω θεν των αυ των δι α της

 ευ λο γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι ος

 του Θε ου ο λυ τρω της του κο ο ο σμου

 ου ου

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος πλδ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^γ ^Δ ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^γ

5. ^γ ^Ν ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^γ ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ

7. ^γ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ

8. ^γ ^Δ ^Θ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^γ ^Δ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ

10. ^γ ^Ν ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

11. ^γ ^Ν ^Δ ^Ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ

12. ^γ ^Ν
 Cοι Κυ ρι ε ^γ

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος Δι'

Στίχος α': Παν τα τα ε θνη κρο τη σα

τε χει ρας α λα λα ζα τε τω Θε ω

εν φω νη α γαλ λι α σε ως

Γαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Γαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας
Στίχος β': **Ο** τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο

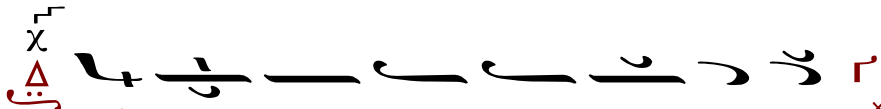

βε ρος **β**α σι λευς με ε ε γας ε πι πα σαν

βα σι λευς με ε ε γας ε πι πα σαν

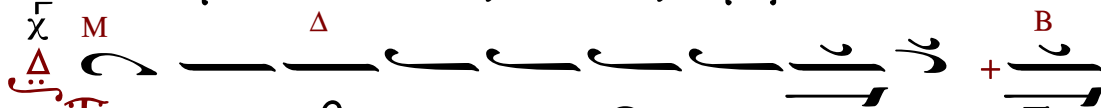

την γην
 Γαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Γαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχος γ': **Υ** πε τα ζας λα ους η μιν

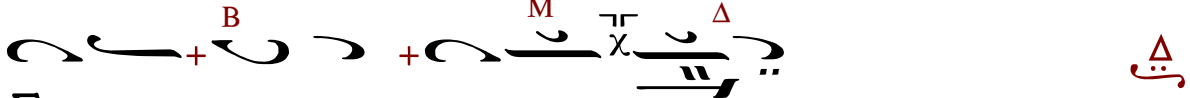

 και ε θνη υ πο τους πο δας η μων

 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

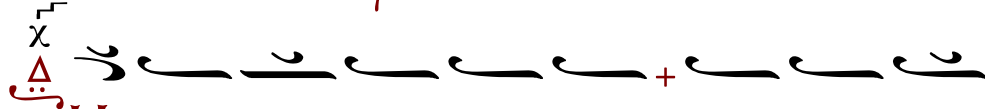
 τερ σω σον η μας

Δόξα... **Κ**αί νῦν...

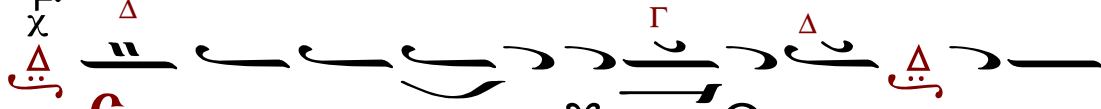

 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου

 Σω **τερ** σω σον η μα **α** ας

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχος α': **Μ**ε γας Κυ ρι ος και αι νε τος

 σφο δρα

 Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

 δο ζη α να λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα νους

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Στίχος β': **Ο** Θεος εν ταις βαρεσιν αυ

της γινωσκειται

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

δοξηα ναληφθεις αφημωνεις τους ουρανους

ψαλλοντας σοι αλληλουια

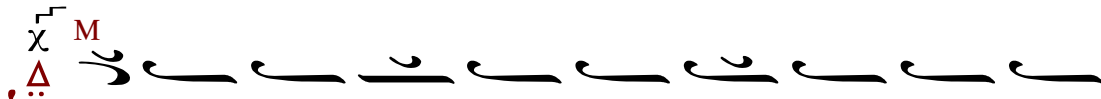
Στίχος γ': **Ο** τι ιδου οι βασιλεις της

γης συνηχθησαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

δοξηα ναληφθεις αφημωνεις τους ουρανους

ψαλλοντας σοι αλληλουια

 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

 ω Πνευματι

 και νυν και αει και εις τους αι αι

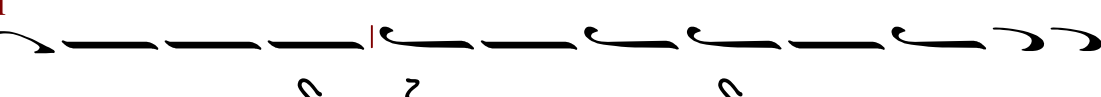
 ωνας των αι αι ωνων Αμην

 Ομονογενης Υιος και Λογος

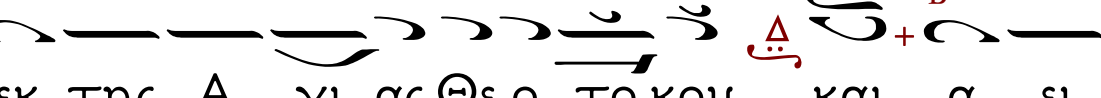
 του Θεου αθανατος υπαα αρχων

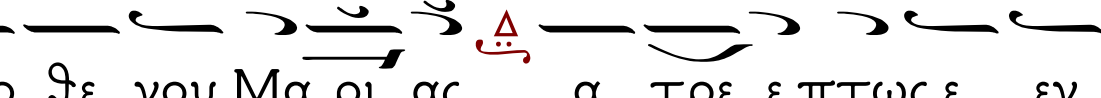
 και καταδεξαμενος δια την ημε

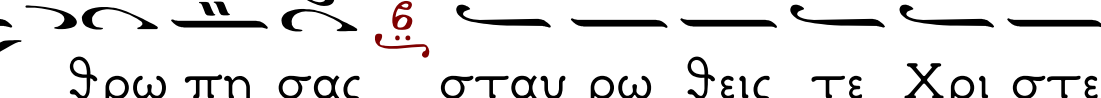
 τεραν σωτηρι ιαν σαρκω θη ηναι

 εκ της Αγιας Θεοτοκου και αει

 παρ θενου Μαρίας ατρεπτως εν

 αν θρωπησας σταυρωθεις τε Χριστε

ο Θε ος θ να α τω ω θ να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ζα ζο ο με γος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

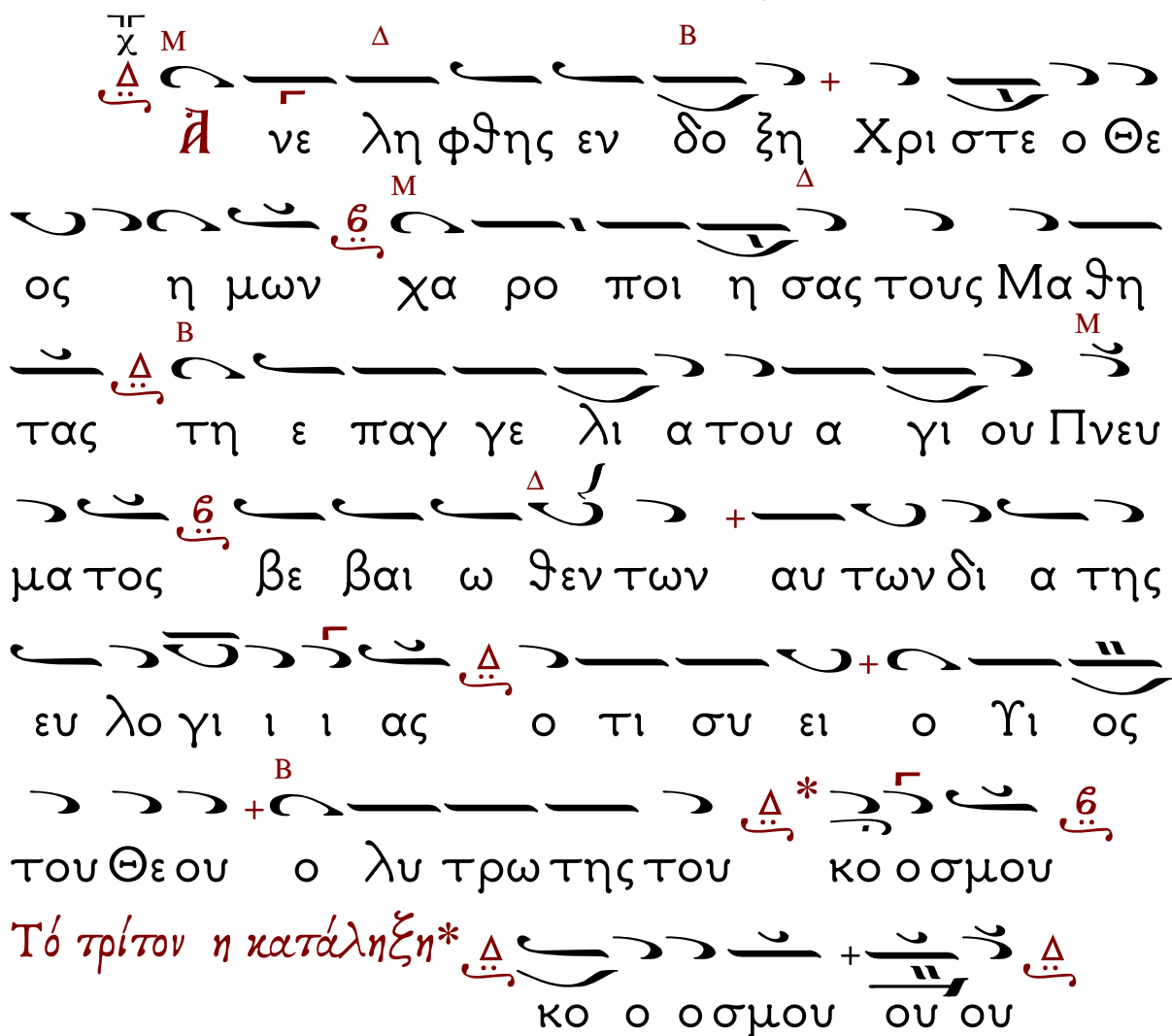
Ἀντίφωνον γ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος ἁ' Δι

 Ἄνε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο Θε
 ος η μων χα ρο ποι η σας τους Μα θη
 τας τη ε παγ γε λι α του α γι ου Πνευ
 ματος βε βαι ω θεν των αυ των δι α της
 ευ λο γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι ος
 του Θεου ο λυ τρω της του κο ο σμου
 Τό τρίτον η κατάληξη* κο ο ο σμου ου ου

Εἰσοδικόν τῆς Ἀναλήψεως

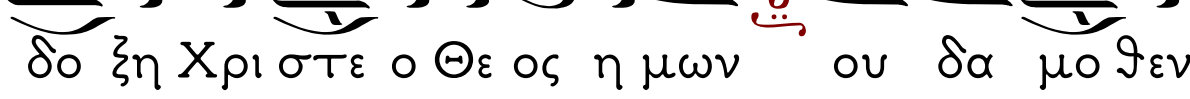

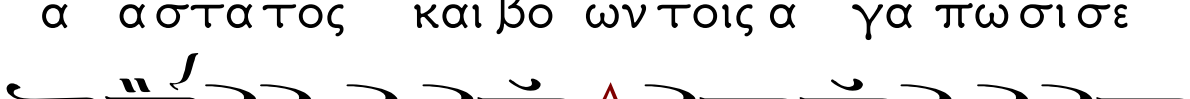

^Γ_Δ ^B ^M ^Δ
 Ἄ νε ε βη ο Θε ος εν αλ λα λα γ
^B ^B ^Δ ^Δ
 μω Κυ ριος εν φω νη η σαλ πι γ γος Σω
^M ^B ^Δ
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν δο ζη α να
^M ^Δ
 λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα νους ψα λ λον
^Γ ^Δ ^Δ
 τας σοι α λ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον Ἦχος ^Γ_Δ ^Δ ^Δ ^M ^Δ ^B
 Ἄ νε λη φθεις εν δο
⁺ ^M ^Δ
 ζη Χρι στε ο Θε ος η μων χα ρο ποι η
^Δ ^B ^Δ
 σας τους Μα θη τας τη ε πα γ γε λι α του
^M ^Δ ⁺
 α γι ου Πνευ μα τος βε βαι ω θεν των
⁺ ^Δ
 αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι συ

ει ο Υιός του Θεου ο λυτρωτής του κο
σμου

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.

ᾠχος λ̣π̣ Βου Αὐτόμελον.

 Ἦν υ περ η μων πληρωσας οι κο

 νο μι ι ι ι αν και τα ε πι γης ε νω

 σας τοις ου ρα νι ι οις α νε λη φθησεν

 δο ζη Χρι στε ο Θε ος η μων ου δα μο θεν

 χω ρι ζο ο με νος αλ λα με νων α δι

 α αστατος και βο ων τοις α γα πω σισε

 Ε γω ει μι μεθ' υ μων και ου δεις κα αθ' η μω

 ω ων

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Ἦ ψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

1:1-12

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῶ μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνοιο Θεσσαλονικέως, τῇ τε ἑτέρα κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. Κἀκεῖ εὐρὼν ὁ ἑκατοντάρχη πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνεβίβασεν

ἡμᾶς εἰς αὐτό. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία. Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν. Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέειθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. Ἄνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείους ἔθεντο βουλήν ἀναχθῆναι κάκειθεν, εἴ πως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων. Συναρπασθέντος δὲ

τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, ἣν ἄραντες βοηθείαις ἐχρῶντο ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος οὕτως ἐφέροντο. Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. Μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρον ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνέγασθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. Καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ εἰμι, ὃ καὶ λατρεύω, λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλείοντας μετὰ σοῦ. Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ

τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον
λελάληταί μοι. Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς
ἐκπεσεῖν. Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτη νύξ
ἐγένετο διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ
μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν
τινὰ αὐτοῖς χώραν. Καὶ βολίσαντες εὖρον
ὄργυιᾶς εἴκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ
πάλιν βολίσαντες εὖρον ὄργυιᾶς δέκα πέντε·
φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους
ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας
τέσσαρας ἤρχοντο ἡμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ
ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ
χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν,
προφάσει ὡς ἐκ πῶρας μελλόντων ἀγκύρας
ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχη καὶ
τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ
πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. Τότε οἱ
στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης
καὶ εἶασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν
ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας
μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην
σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι
διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Διὸ
παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ
πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς

γὰρ ὑμῶν θριξ̄ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. Εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. Ἡμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ διακόσιαι ἐβδομήκοντα ἔξ. Κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσα. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν· ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμωνα τῆ πνεούσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλή ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι. Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι, καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν

ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἢ νῆσος καλεῖται.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος β΄

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Στίχ. **Ἀ**νέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

ᾠχος λη Πα

^π ^λ ^Π
^q **Γ** ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε την υ υπερνου ου ου ου ηου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ουν και λο ο ο ο

γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ον ^Δ μη τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρα α α α α α α α Θε ε ε ε

ε ε ε ου ου ου την εν χρο ο ο ο νω

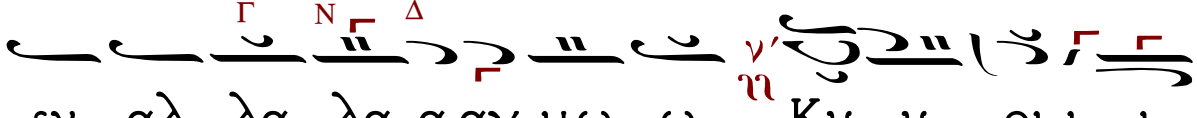
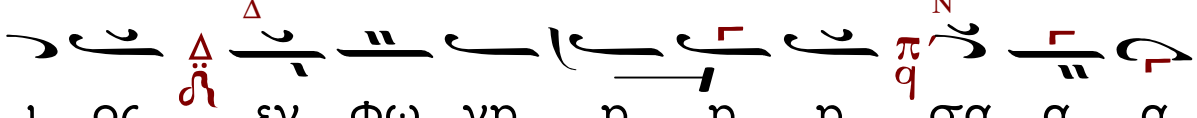

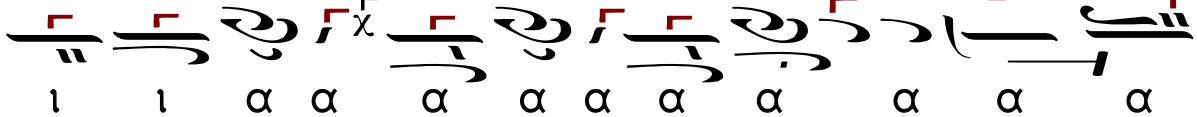

ω τον α α α χρο ο τον α α χρο ο ο ο

νο ο ον ^ζ ^λ α α α φρα α α α στω ως κυ υ

η η η η σα α α ακυ υ η σα α σα α

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ἦχος λ' α' Νη

^Γ ^χ ^ν ^Ν ^Δ
 Ἀ α νε ε ε ε βη η η ο Θε ος ^Δ
^Γ ^Ν ^Δ
 εν αλ λα λα α αγ μω ω Κυ υ ρι ι ι
^Δ ^Ν
 ι ος εν φω νη η η η σα α α
^Ν
 α αλ πι ι ι ι ι ι σα α α
^ν
 α αλ πι ι ι ι γ γος Αλ λη λου ου ι
^Γ ^χ ^Ν ^Δ
 ι ι α α α α α α α α α α
^Ν ^ν
 α

υ υ υ ^π Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ^Ν

υ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^Δ

εν φω νη η η η η η η η η η η η η η ^Ν

σα α α α α α α α α α α α α α ^Β

α ⁶ σαλ πι ιγ γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ^Δ

ος ^Ν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α ^Δ

α ^Δ

α α α α α α χαα α α α α α
α α α ρα α α α α α α α α
α α α α α α α α ε εν α α
λα α α α α α λα α εν α λα λα γ μω
ω ω ρω ω ω ω Κυ υ υ υ υ υ υ ρι
ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ο ο ο ο ο
ο ο ο ος εν φω ω ω νη η η ρη η η η
η σα α α α α α α α α α
α α α α α χα σα α α α α α α λ
πι ι ι ι ι ι ι ι ι σα α λ πι γ γ ο ο
ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ου ου

ου ι ι α α α α α α α α Δ

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν

Ἀπολυτίκιον ᾠχος Δ΄

^π_χ ^Δ Ἄνε ληφθῆς εν δοξῆ Χριστε ο Θεος
^B
⁶ ^M ημων χαροποιήσας τους Μαθητας
^Δ
^B τη επαγγελία του αγίου Πνευματος
^M
⁶ βεβαιώσεν των αυτων δια της ευλογι-
^Δ
^Γ ας οτι συ ει ο Υιός του Θεου
^B
^Δ ολυτρωτης του κοσμου ουου

ᾠχος Δ΄

^π_χ ^Δ Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφῆσιν
^Δ
^Δ ἀμαρτιῶν και εἰς ζωὴν τὴν αι-
^Δ
^Δ ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α
 Ἦχος λ̣η̣ Πα̣ π̣χ̣ π̣η̣
 Ἀ μην α μην α μην εις α φε
 σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι ω

νι ον

Πληρωθη η τω το στο ο ο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω

μεν την δο ζα αν σου ο τι η ζι ι ω ω

σας η η μας των Α γι ων σου με τα σχειν

μυ υ στη η η ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μα ας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ε ραν με λε ταν την δι και ο

συ υ νη η η ν σου ου ου Αλλη λου ι α α

α α α α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

^M ^Δ Ἀ μ η ν ^Δ εἶ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νος ^B α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος (Δίς)

⁶ Το ο νο μα Κυ ρι ου εἶ η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος Τόν Εὐλογούντα...

^Δ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη ^χ η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.